

23 Maart

0.-

No. 121/H/vM

5314

2242 G.B.

Op 17 Maart jl. seinde ik U over het in beslag nemen van stukken ten kantore van Mr van 't Oever, Voorzitter van het Algemeen Landbouw Syndicaat alhier.

Ik diende terzake een protest-nota in die ik persoonlijk aan Minister-President Hatta overhandigde. Daarop ontving ik een antwoord gedateerd 21 Maart, waarvan ik U hierbij afschrift van de vertaling toezend.

Waar de houding van Mr van 't Oever in de gehele zaak enigszins twijfelachtig is, ben ik tot de conclusie gekomen, dat ik deze kwestie voorshands laat rusten. Alleen indien het te lang duurt voordat de stukken teruggegeven worden, zal ik deze zaak opnieuw ter hand nemen.

De Hoge Commissaris

Zijner Excellentie
de Here Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen,
Flein 1,
's-GRAVENHAGE.-

AFSCHRIJFT VERTALING

AIDE MEMOIRE

Naar aanleiding van het Aide Memoire van Uwe Excellentie van 16 Maart jl., inzake het optreden van de Majoor der TNI Brenthel Susilo en de Inspecteur van Politie bij de Dienst der Algemene Recherche, R. Osman Warmana, ten kantore van het Algemeen Landbouw Syndicaat alhier op 13 Maart jl., heb ik de eer Uwe Excellentie het navolgende mede te delen.

Het bezoek van evengenoemde ambtenaren aan het Kantoor van het Algemeen Landbouw Syndicaat alhier en het verzoek om de gevoerde privé correspondentie tussen de Voorzitter van de Federatie van Bergcultuur-ondernemingen in Indonesië te Amsterdam, Jhr Mr W.J. de Jonge, en de Heer van 't Oever ter inzage te willen afstaan, vond plaats op last van de Djaksa Agung Republik Indonesia Serikat en wel naar aanleiding van het feit, dat van meerdere betrouwbare berichtgevers inlichtingen waren ontvangen, dat het Algemeen Landbouw Syndicaat bij de Westering-affaire betrokken zou zijn en daaromtrent aanwijzingen in voormelde correspondentie te vinden zouden zijn.

Zoals ook uit het Aide Memoire moge blijken heeft geen huiszoeking plaats gehad, alhoewel zulks eventueel, ingevolge het bepaalde in artikel 40f van het Wetboek van Strafvordering wel verantwoord zou zijn geweest.

Volgens de uitdrukkelijke verklaringen van de heren Susilo en Warmana heeft het onderhoud met Mr van 't Oever in een volkomen rustige sfeer plaats gevonden, hetgeen ook bevestiging vindt in het Aide Memoire.

Nadat het verzoek om inzage van meergenoemde correspondentie te mogen hebben, was kenbaar gemaakt, wilde de heer van 't Oever hieraan aanvankelijk gevolg geven, doch bij nadere overwegingen verklaarde hij hiertegen toch bezwaar te hebben.

Zonder.....

Zonder pressie op hem uit te oefenen, werd hem toen verzocht mede te gaan naar het kantoor van hogerbedeelde functionaris, met de bedoeling terzake contact met hem op te nemen en door verdere ondervraging te kunnen bepalen of het nodig zou zijn een officiële machtiging tot inbeslagname van de betreffende correspondentie aan te vragen.

Van enige vorm van intimidatie is geen sprake geweest.

De veronderstelling van Mr van 't Oever dat het de bedoeling was tot zijn arrestatie over te gaan, berust op een misvatting.

Volgens de verklaringen van de heren Susilo en Warmana is er niets gezegd of gedaan wat aanleiding tot een dergelijke gevolgtrekking zou kunnen geven.

Het feit, dat zich buiten de kamer waar het onderhoud plaats vond, een met Majoor Susilo medegekomen militair bevond had in dit opzicht geen enkele betekenis. Deze militair was namelijk luitenant Hamid, de Adjudant van Majoor Susilo die deze steeds vergezelt en altijd normaal met een revolver gewapend is.

Uit het hierboven staande blijkt mijns inziens wel voldoende, dat het optreden van de heren Susilo en Warmana volkomen correct is geweest en geenszins de toevlucht tot intimidatie methoden is genomen.

Genoemde ambtenaren verkeerden in de mening, dat de heer van 't Oever het niet de moeite waard vond zijn bezwaren tegen afgifte te handhaven.

Zodra na onderzoek van de betreffende correspondentie geen aanleiding mocht bestaan deze verder ter beschikking te houden, kan mijns inziens gevoeglijk aan het verzoek van Uwe Excellentie worden voldaan en tot teruggave daarvan aan de heer van 't Oever worden overgegaan.

Djakarta, 21 Maart 1950.-